

Inv. nr. Isl 26

SKÅL AF FRITTEGODS BEMALET MED SORT OG BLÅT UNDER EN KLAR GLASUR

IRAN, KASHAN; 13. ÅRHUNDREDES BEGYNDELSE

H: 10; DIAM: 21CM

Samtidig med at det hvide frittegods udvikledes i Mellemøsten i løbet af det 12. århundrede, opfandt man også det egentlige underglasurmaleri. På den lufttørrede eller én gang brændte genstand maledes direkte med blåt eller enkelte andre farver. Den blå kobolt kunne have tendens til at løbe ud i glasuren under brændingen og kontureredes derfor til tider med sort, der var mere stabil.

Underglasurmalet porcelæn skulle fra omkring 1325 og flere århundreder frem blive den helt store kinesiske eksportvare til Mellemøsten og siden Europa. Teknikken blev dog opfundet i Iran, som også længe havde monopol på brydningen af kobolt.

Publiceret i:

C.L. Davids Samling : Nogle Studier, København 1948, s. 70-71;
Kunst fra Islams Verden, 8.-18. århundrede, Louisiana, Humlebæk
1987, kat.nr. 108;
Kjeld von Folsach: *Islamisk kunst. Davids Samling*, København 1990,
kat.nr. 105;
Kjeld von Folsach, Torben Lundbæk og Peder Mortensen (red.):
Sultan, shah og stormogul: den islamiske verdens historie og kultur,
Nationalmuseet, København 1996, kat.nr. 295;
Kjeld von Folsach: *Kunst fra islams verden i Davids Samling*,
København 2001, kat.nr. 159;
Anne-Marie Keblow Bernsted: *Early Islamic pottery: materials and
techniques*, London 2003, fig. 51 a og b, s. 33 og fig. 52-53, s. 34-35;
Oliver Watson: "Ceramics and circulation" i Finbarr Barry Flood,
Gülru Necipoglu (red.): *A companion to Islamic art and architecture*,
B. 1, From the Prophet to the Mongols, Hoboken 2017, s. 496, fig.
19.5;